

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (yhden tuomarin kokoonpano)
23 päivänä lokakuuta 2003

Asia T-25/02

Michel Sautelet
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen –
Vahingonkorvauskanne

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 1255

Aihe: Kanne, jossa vaaditaan yhtäältä komission niiden päätösten kumoamista, joilla osittain hylättiin kantajan valitukset, joissa vaadittiin korvauksia henkisestä kärsimyksestä, joka kantajalle aiheutui siitä, että hänestä ajanjaksoilta 1993/1995, 1995/1997 ja 1997/1999 laaditut jaksoittaiset arviointikertomukset vahvistettiin myöhässä, ja toisaalta korvauksia kyseisestä henkisestä kärsimyksestä.

Ratkaisu: Komissio velvoitetaan maksamaan kantajalle 2 500 euron suuruinen korvaus nimittävän viranomaisen hänelle jo myöntämän 1 500 euron suuruisen korvauksen lisäksi. Kanne hylätään muilta osin. Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Vahingonkorvauskanne – Oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä tehtyä vahingonkorvausvaatimuksen hylkäävää päätöstä koskeva kumoamiskanne – Kanne, joka ei ole vahingonkorvauskanteesta riippumaton kanne (Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

2. Henkilöstö – Arviointi – Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen – Henkistä kärsimystä aiheuttanut virkavirhe – Osittain virkamiehen syyksi luettava myöhästyminen (Henkilöstösääntöjen 43 artikla)

1. Korvausvaatimuksen hylkäämisestä tehty toimielimen päätös on osa hallinnollista menettelyä, joka edeltää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettavaa vahingonkorvauskannetta.

Näin ollen (tästä hylkäämispäätöksestä esitettyjä) kumoamisvaatimuksia ei voida käsitellä vahingonkorvausvaatimuksista riippumattomana asiana. Toimen, jossa toimielin ilmaisee kantansa oikeudenkäyntimenettelyä edeltävässä vaiheessa, ainoa vaikutus on, että asianosainen, joka väittää kärsineensä vahinkoa, voi esittää vahingonkorvausvaatimuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

(ks. 45 kohta)

Viittaukset: asia T-90/95, Gill v. komissio, 18.12.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-471 ja s. II-1231, 45 kohta); asia T-77/99, Ojha v. komissio, 6.3.2001 (Kok. H. 2001, s. I-A-61 ja s. II-293, 68 kohta) ja asia T-209/99, Hoyer v. komissio, 5.12.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-243 ja s. II-1211, 32 kohta).

2. Hyvä hallintotapa sekä virkamiesten etujen suojaaminen edellyttävät, että hallinto huolehtii, että arviointikertomukset laaditaan säännöllisesti henkilöstösäännöissä edellytetyinä ajankohtina. Arviointikertomusten laatimisen viivästyminen voi nimittäin sellaisenaan aiheuttaa vahinkoa virkamiehelle, sillä hänen uransa kehittymistä voi haitata se, ettei arviointikertomusta ole silloin, kun häntä koskevia päätöksiä tehdään. Virkamiehelle, jonka henkilökansio on sääntöjenvastainen ja puutteellinen, aiheutuu tästä henkistä kärsimystä, joka johtuu epävarmuudesta ja huolesta virkamiehen ammatillisesta tulevaisuudesta. Sellaisten erityisten syiden puuttuessa, joiden nojalla kyseinen viivästyminen olisi perusteltua, hallinto on tehnyt virheen, jonka perusteella sille on voinut syntyä vahingonkorvausvastuu.

Virkamies ei sen sijaan voi arvostella (häntä koskevan) arviointikertomuksen laatimisen myöhästymistä, kun tämä myöhästyminen on ainakin osittain laskettava hänen syykseen tai kun hänen osallisuutensa siihen on huomattava.

(ks. 71 – 73 kohta)

Viittaukset: yhdistetyt asiat 156/79 ja 51/80, Gratreau v. komissio, 18.12.1980 (Kok. 1980, s. 3943, 15 kohta); yhdistetyt asiat 173/82, 157/83 ja 186/84, Castille v. komissio, 6.2.1986 (Kok. 1986, s. 497, 36 kohta); asia T-73/89, Barbi v. komissio, 8.11.1990 (Kok. 1990, s. II-619, 41 kohta); asia T-20/89, Moritz v. komissio, 16.12.1993 (Kok. 1993, s. II-1423, 50 kohta); asia T-59/96, Burban v. parlamentti, 28.5.1997 (Kok. H. 1997, s. I-A-109 ja s. II-331, 44 ja 50 kohta) ja asia T-187/01, Mellone v. komissio, 12.6.2002 (Kok. H. 2002, s. I-A-81 ja s. II-389, 77 – 79 kohta).